

Фәния Харисова
Рәмилә Хисматуллина

Күңел
кыңгыраулары

**Автор выражает благодарность
за содействие в издании книги
ОАО ХАНТЫ-МАНСИЙСКИЙ БАНК
и лично президенту банка Д.А. Мизгулину**

Траев Фәриһәткә
сектору Нуртмәһәммәт
р-на от авторе
словами и фотоснимками.

Фәния Харисова
Рәмилә Хисматуллина

Күңел

13.03.2013г

кыңгыраулары

Автор сүзе

Бу шигырьләр жыентыгына минем иң яратып иҗат иткән шигырьләрем кергән. Алар туган якка онтылмаслык жылы мэхәббәт хисләре белән язылган. туган ягымның кешеләрен сагыну аларны күрәсем килү мизгелләре белән сугарылган, кадерле китаб укучы дусларым аларны яратып жылы кабул итәрсез дип уйлыйм

Ихтирам белән фәния фәйзи кызы харисова .

Яратамын сине Пойково

Ак чәчкәләргә күмелә,
Елның елында.
Пойково Себер шәһәре,
Минем жырымда
 Пойково яратам сине,
 Иң матур шәһәр.
 Жәйләрең зәңгәр чәчкәле,
 Кышларың зәһәр.
Чагыштырып кара әле.
Кичә, бүгенен.
Исең китәр, үзгәргәнсең,
Нефтле жирем .
 Пойковоны мактыйсың дип,
 Әйтер кайбере,
 Пойковосыз яшәп кара,
 Кайтырсың кире .
Салават күперә төсә,
Жәен, кышында .
Бар гүзәллегең чагыла,
Минем жырымда

Минем салымым

Салым юлларында жырлар туа,
Күңелләрем оча күкләргә.
Урманчылар, нефтчеләр ягы
Яхшы кешеләр яши Салымда.
Туган якка кайтыр юлларымда,
Салым мине жылы каршылыгый.
Дуслар яши минем, бу якларда.
Чын дуслыкның белеп кадерен.

Салым сиңә сокланамын карап,
Киң урамнар, төзек йортларың,
Тасма кебек тезелеп киткән юллар.
Күз очыда житмәс кырларың .
Дуслар, дуслар яши монда,
Себер жирен көндә баетып,
Эшчән, дәртле, жыр-биюле халкың,
Мәңгелеккә язып исемең.

Бәхет икән

Бәхет икән синең белән,
Бер юлдан атлаулары.
Бәхет икән синең белән,
Бер уйны уйлаулары.
Нишләп әле соңлап кына,
Аңлыйбыз икән шуны,
Бәхетле көннәребезне,
Кайтаралмабыз инде.
Йөрәгемнең ,күңелемнең,
Иң елаган чаклары,
Сине, мине көтми хәзер,
Жиде юлның чатлары .
Синнән башка, миннән башка,
Яшәү юк дәрәс икән.
Мәхәббәт утында янып,
Югалулар бар икән

Кара икмәк

Кара икмәк ашап үстем
Кара икмәк көче тәнемдә
Кояш нуры. Яңгыр сафлыклары
Синең аша сеңгән күңелгә

Тормыш авырлыгы мәлләрендә
Бирешмәдем ачы чирләргәдә
Кара икмәк тәме иренемдә
Мәңгелек жыр ул күңелемдә
Күтәрәмен сине күкләргәдә
Күкрәгемдә кисәм телемең
Хакым юк бөртегендә төшерергә
Кара икмәк безне күтәрдең

Өч кыр казы

Өч кыр казы очты баш өстемнән
Каңгылдашулары сагышлы
Казкайларым ямле язлар житте
Очрашулар телим шатлыклы
Исән саулык теләп озатып калдым
Очар юлларына иминлек
Яз жылләре юлдаш булсын сезгә
Кыр казлары сезгә изгелек
Кай якларга очып баруыгыз
Әллә безне яраттыгызмы
Ерак араларны очып үтеп
Зәңгәр күлләренә яттыгыз
Яшел үлән үскән болыннарда
Хәл алдыгыз һәмдә матурлык
Челтер чишмәләрнең жырын тыңлап
Йолдызларга төнен очтыгыз

Йөрәк

Нинди йөрәк күкрәк читлегендә,
Нинди йөрәк ,бердә аңламыйм ?
Зәңгәр тамырлардан ал кан ага,

Шундый йөрәк була микәнни?
Бер уч,бары учка гына сыя,
Сыйдырган ул бөтен дөняны .
Гафу итә,сөя, көтә белә,
Шундый йөрәк булса – буламы?

Әнкәем

Төшләремдә күрәм әнкәемне,
Ак күлмәктән кара чәчләре,
Вақыт аша миңә килгән мәле,
Больн чәчкәләре исләре.

Хәлең ничек балам диясендә,
Ә үзең соң нинди чибәрсең.
Сары нурдан йөргән юлларың,
Жырлар бүләк миңә жибәрдең .

Барыйм мәллә димен яныңа,
Әй рәхәт әнкәй яныңда ,
Туктатасың мине елаудан ,
Сабырлыклар теләп хоҗайдан

Ә беркөнөн килеп сарылдың ,
Тәрәз төбемдәге миләшкә.
Бик яратам кояш баешын.

Шушы миләш сиңә сердәшкә .

Төшләремә әни кер әле,
Чәчләремнән сыйпап үп әле,
Йолдызлардан тыңла жырымны,
Төшләремә керми китмәле .

Алма мэхэббәте

Иркә миләш төбенә тәгәрәде
Пар алманың берсе көз жи ткәч
Ялкынында эреде мэхэббәтнең
Чакруларны булды ишетмәс
Көз көннәре бигрәк матурланды
Челтәр пәрәвәзләр үрелде
Алма белән миләш мэхэббәте
Тиңнәре юк төсле тоелды
Тик ят ярны сөеп итң булмады алма
Ят агачта юк шул мэхэббәт
Кызыл миләшләрен.ле сөйләүләрен
Үз итмәде бүтән алмагач
Гомер шулай әрнеп үтеп китәр микән
Тап килмәсен шушы юоаулар
Дөньяга бер килгәч кунак кына булгач
Ялгышулар үтсен гел читләп

Яшә әле әни дөняда

Жан жылысы биреп бу дөняда
Яшәз әле әни яныбызда,
Өебез якты, жылылыгың синең,
Тәмле ашлар безнең алдыбызда.
Күңел өшегәндә, жаным туңган чакта,
Әнекәем керәм канат асларыңа,
Күңелең киң. Йөрәгең зур синең,
Әнекәем яшә әле дөняларда .
Рәхмәтләрең чәчкә булып ява,
Теләкләрең изге безнең тарафларга.
Безнең өчен бәхет, шатлык булып,
Исәнлектә яшә әни бу дөнжада .

Энидэндэ зур кеше юк,
Изге корән юкны әйтмәгән.
Эни эзләрендә, сүзләрендә,
Ожмаһ күперләре чигелгән .

Йолдызым

Мең йолдызлар арасыннан,
Килеп чыктың атылып.
Күз камашты синең нурдан.
Калдым каушап, онтылып.
 Әй йолдызым ерактагы,
 Кайчан килеп життең соң ?
 Күпме көттем, күпме көттем,
 Йолдызым син йолдызым!

Бу дөняда белми үтсәм,
Син йолдызның жылысын.
Яшәмәгән булыр идем,
Рәхмәт сиңә язмышым.
 Зәңгәр күктә йолдызлар күп,
 Булсын берсе синеке.
 Бәхет бит ул, үз йолдызың,
 Итсә сине үзенеке

Дуслар белән

Шатлык белән тусын хәр туган көн,
Изге хәбәр генә ишетик.
Бер-беребезгә көлеп дәшеп кенә,
Дусларча без гомер кичерик.
 Бу дөнаның авырлыгын дуслар,
 Беләбез бит инде болайда.
 Киртә-корта кормый, тормыш юлларында,

Жырдай итик тормыш болынын.
Бер елмаеп дэшсә очраган дус,
Бөтен дөня китә яхшырып,
Бер-беребезгә изге теләкләрдә генә,
Йөрик дуслар, берүк яктырыйк .

Дуслык кадерен белеп, олы итеп,
Бәхет-шатлыкларны бүлешеп.
Бергә гомер кичерү, олы бәхет,
Әй күңелле шуны белегез.

Б әхет кошы сездә

З әһрә йолдыз булып.күңел түрем тулып
Ж ылы назым булып килдегез
С езсез ничек яшәгәнмен икән
Ә ллә еллар аша белдегез
Шушы жирдә бергә яшәгәнбез
Ж илләр искән кышлар үтелгән
Яшел жәем булып сез килдегез
Г омер юлым яртысы сүтелгәч
Ә шулайда шатмын бәхетлемен
Сезнең дөня зәңгәр бөеклек
Сезне күрдем ак көнләшү миндә
Сездә белдем бик күп серлелек
Ак канатлар ике аккошыгыз
Х одай сезгә бүләк китергән
Кү рми киткән булсам ике кызыгызны
Гомер юлым мине кичермәс
Сезнең дөня затлы кәравансарай
Яшәп туймас көннәр чираты
Куркам сезгә карап аһ итәргә
Кү з тимәсен сезгә берчакны
Рәхмәтлемен бар булмышым белән
Сезне якын итеп белгәнгә

Бэхет кошы сездә яши дуслар
Сез бэхетле кошлы булганга

Энвәр шәриповка
Фэйрүзә шәриповага
Таңчулпан тансылу
Кызларына

АЛТЫН КӨЗЕМ

Көзгә кереп бара идем,
Яфрак ява эзләргә.
Карашыңнан чәчкә аттым,
Карамыйча көзләргә.
Көзләргенә тиямени,
Кузгалган күңелемә.
Ак бураннар дуласада,
Әй рәхәт бүген миңә.
Сөю үзе зур бэхет бит,
Бэхетнеңдә ниндие,
Яшел күзләрдән күрдем мин.
Сине чиксез сөюне.

Күңелем

Тәбигаткә эллә ниләр булды
Яңгыр чиләкләре тишелде
Көнен — төнен жылләр дуладылар,
Тау — тау булып болыт ишелде
Көз килүе алтын көзнең шулай.
Кышка жайлап кына барышы
Үзен күрсәтмичә китәмени.
Көз килүе шушы түгелме.
Йомшак карлар явыр.

Азак тагы эрер.
Үзәкләргә үтәр жылләре.
Ә беркөнөн ак кар ятса жиргә.
Канатланыр күңелем түрләре.
Менә шулай жайлап кына.
Күңелем тынычланыр. Жайланыр.
Ап-ак кышның зәһәрлеген күрөп.
Шигырләргә күңелем төренер

Көз ае

Алтын- житен көзем ашыкмыйсың.
Киләсе кыш әллә кауламый.
Көнгә чыксаң урам өсләрендә.
Сибә сары нурын кояшың.
Басу өсләренә жәеп куйгансың син.
Кара жирең тасма сарылган.
Ара-тирә яшеллегең калып.
Көзлек билгеләре сарылган.
Ашыкмыйсың әле. безне кинәндереп.
Кунак итим дисең сыйлардан
Сөеп туялмаслык. күрөп туялмаслык.
Йөртим дисең тыныч төннәрдә
Китәрсең син, барыбер китәрсең бит,
Аямыйча кышлар килерләр
Моңсуланып калган шагыйр генә,
Беркөн сине өзелеп сагыныр
Жәй мәхәббәтем туган ягыма
Жиләк пешкән, иртән чык тамчысы,
Йомшак кына аңа сарылган.
Яшел болын чәчкәләрен гизеп,
Чәчкә диңгезеннән йөгәрәм.
яшел жәем, сары кояшкаем,

алмаларың әле пешәсе,
чияләрең, кызыл чияләрең .
алларыма өзелеп төшәсе.
Ак тупыллар ак чәчләрен әле,
Йомшак жылдә жиргә коймаган ,
Чәчкәләрдә сөеп, безне кешеләрне ,
Кат –кат ата, бездән туймаган
Болыннарда йөрдем сусап беттем,
Жиләкләрен ашап туймадым,
Туган жирем син берәүсең, беләм!
Синнән башка жирне яратмам !

Әтием

Чалгы тавышы чаң-чаң килә,
Печән чапкан болыннарда.
Тургай сайрый бик-биектә,
Зәңгәр күкнең кочагыңда.
Бала чакның гамсезлеге,
Бигрәк тиздә уза икән,
Әти жыры колагымда,
Жырлап йөрим юлларымда.
Сагыңырбыз әти сине,
Юксыңырбыз булмавыңны,
Истән чыкмас узган гомерең,
Беләлмәдек уйларыңны.
Күңел елый, зур югалту,
Гафу итмим бу ялгышны.
Шомырт кара күзләреңне,
Очратсамчы бер язьмышта

Туган ягым туган авылым

Жаным тәнем белән сеңдем сиңә.
Туган ягым сине сагынам
Кара туфрагыңны иснәп туялмамын
Юлым тәшәп сиңә кайталсам
Егылып ятып яшел чирәмендә
Тыңлар идем жыллар җырлавын
З әңгәр күкләрендә кыр казларың
Сабуллашып канат болгавын
Күпме җырлар җырлап туялмамда
Сине мактап сине данлапта
Моңаеп кына авылым утырасың
Кайчан гына сиңә кайтсамда
Шат ланасың сиңдә эти әни кебек
Кояшың мул суың шифалы
Җанкаема рәхәт шатлык иңә
Үлән чәйләрендә сихәтле .

Ике апам

Көне төне әни күңеле кебек
Күзәтәсез ярдәм итәсез
Изге жаннар апаларым минем
Яшәвемдә көч хәл бирәсез
Ходай биргән сезне бу яшәүдә
Шатлык итеп сезне апамнар
Тәбигатнең сабыр чәчкәләре
Бүләк сезгә җәйге яланнар
Күңел күген болыт каплаганда
Кояш күктән көлми караса
Сез апамнар сихәт фәрештәмнәр
Язган җырлар күңел кочалар

Ике апам ике күз алтам
Йөрәгемнең нечкә кыллары
Яннарымда сез булганда һәрчак
Жырлы булыр гөмер юллары

Әти бакчасы

Бакча утырткансың уллар үстергәнсең
Йорт салгансың гомер иткәнсең
Бу дөняның бар йоласын үтәп
Эшең беткәч кенә киткәнсең
Әтекәем дөняларда синдә
Әни кебек бигрәк якынсың
Зур эшләрең онытылмас мәңге
Онытырлык әти түгелсең
Бакчаларга керсәм тын каламын
Дөня мәшәкатем басыла
Жанкаема жылы урын монда
Сагыш сагнуларым юыла
Яшел алма алмагачтан өздем
Сарысында татып карадым
Кояш жиләкләре баланнарны
Биткәемә тидереп яраттым
Зәңгәр төннәр жырын жырлый жырлай
Кояш нурларына күмелеп
Яши бакчаң әти тормыш дәвам итә
Еллар мизгеленә бәйләнеп

Үзем генә беләм

Жир жиләге пешкән аунап жыйдым,
Мин яраткан арткы болында.
Сине сөюләрем ,өметләрем,
Әйләнделәр эреп болытка.
Бәхетледә булдым, әйтмәс идем,
Чатнап көлдем ялгыш адымнан.
Түзү\ләрән үзем генә беләм,
Узмышлар юк икән ,язмыштан.
Беркем этәрмәде, аны сөй дип.
Алмаларның өздем алсуын.
Тышы матурларын сайлап алдым,
Ачы булды тәмен татуы .
Бар ягыда тулы булган кеше,
Бик сирәктер шушы дәнжада
Күзләремдә көлү, төпләрендә сагыш,
Сагышларны жиңеп син кара .

Язны көткәндә

Ап –ак карлар явып кыш булдыла ,
Язны күңел ашкынып көткәндә .
Ния кирәк инде соңгы карлар ,
Әкрән генә кышлар киткәндә
Тә бигатнең кызык бер көне бу,
Әллә елый, әллә туктала ,
Вақыт- вақыт карлар явып ала ,
Ә бер вақыт яңгыр кояла
Ә бер көнен буран, ачы буран,
Капкаларны сыра аямый
Кешеләрне юеш ап-ак карлар ,
Очырталар берни карамый .

Күңелем барыбер сагнып язны көтә,
Яз көннәре килми китмәсләр,
Көтә велик, түземлелек белән,
Килер язлар, килми китмәсләр.
Кояш чыгар болыт арасыннан,
Бу кылыкка улда түзәлмәс.
Яз язлыгын итәр, гомер үтәр,
Гомер сәгатләре тукталмас.

Жан

Берөн үлгәч чыккан жаным белән,
Сөйләшердә идем онтылып,
Сорар идем күп нәрсәләр белми,
Ния болай гомер үтте дип .
Ничә тапкыр яшәгәнне белгәч,
Үпкәләрдә идем жаныма.
Ния инде яшәгәндә жирдә,
Сер ачмадың гомер жаенда.,
Күп нәрсәне аңламыймдыр бәлки.
Аллаһыга гына буйсынам.
Шуңа аңым минем аңламыйдыр,
Сине жаным- жаным туйсынып
Жаным минем яратамын сине ,
Килче әле кысып кочаклыйм,
Күзләремә күрен, нәни кызчык булып,
Шулай итеп икәү тын калыйк .
Аерылып киткәч миннән карап торып,
Ни әйтерсең икән тагыда.
Ә мин сине сагынымын тагы,
Чакырымын кабат яныма .

Сабан туе

Язучыдан нәрсә бүләк,
Бер матур шигыр диләр.
Ә жырчыдан бер матур жыр,
Сабантуйга зур бүләк.
Биюченең бер бие,
Йөрәкне жылкендерә,
Сабан туе жыйды безне.
Үзенең киң түренә.
Чәчкә аткан болыннарда,
Бүгенге көнне безгә,
Яңгырыда шаулап ява ,
Себеребез жирендә .
Котлы булсын сабан туе,
Хезмәт туе бүгенен,
Сәләмәтлек, бәхет, шатлык,
Сезгә бүген телимен .

Күңелле такмаклар

Басмалары, басмалары,
Басасы килеп тора,
Синре генә, сине генә,
Күрәсе килеп тора.
Кичкә калып, кичкә калып,
Тәрәзәләр сөртмәгез ,
Беренчеңнән ялгыз калып,
Икенчесен көтмәгез.
Бу гомернең үткәнә,
Күңелем сызлап куя.
Үтмәсәдә нишләр идең,
Үтсәдә әйдә тыйма.

Бардым сезгэ,күрдем сезне,
Бик бэхетле икэнсез.
Нич көнлөшмим,тик шатланам.
Нэрчак шулай яшэгез.
Туганнарым нэм дусларым,
Булсалар киң күңелле,
Рэхмэтлемен чын күңелдөн,
Яшәүләрем бэхетле .
Йөрөгемне жәлләмәмен,
Кадерле дусларыма.
Туганнарым , якыннарым ,
Булыгыз яннарымда

Гади кеше.

Гади кеше булып,яшәп карыйм әле.
Юләрдәрдәй көлөп – шаярып.
Әйткәннәргә исем китми генә,
Исем китми генә йөгереп.
Сөйләсеннәр әйдә сөйләсеннәр,
Хәлләремнең кыен икәнән ,
Тик белмиләр алар , тик үзләре,
Ничек яшәр иде кичләрен
Сөйләсеннәр әйдә, сүз кирәк бит,
Ишетмичә йөрим елмаеп.
Минем елмаюым-кем өчендер үлем,
Үлемнәрне кара күтәрәп .
Сөйләсеннәр әйдә,сөйләсеннәр,
Минсез яши алмый икәннәр.
Еласада күңелем, күзем көләр,
Үткәннәрне үзем үткәрәп .

Яшә әле әни дөньяда

Жан жылысы биреп бу дөньяда
Яшәз әле әни яныбызда,
Өебез якты , жылылыгың синең,
Тәмле ашлар безнең алдыбызда.

Күңел өшегәндә,жаным туңган чакта,
Әнекәем керәм канат асларыңа,
Күңелең киң. Йөрәгең зур синең,
Әнекәем яшә әле дөняларда .

Рәхмәтләрең чәчкә булып ява,
Теләкләрең изге безнең тарафларга.
Безнең өчен бәхет, шатлык булып,
Исәнлектә яшә әни бу дөнжада .

Әнидәндә зур кеше юк,
Изге корән юкны әйтмәгән.
Әни эзләрендә, сүзләрендә,
Ожмаһ күперләре чигелгән .

Яратам сине миләш

К өздә житте тагы, миләш матурланды
Янып пеште тулган тәлгәшләр,
У йнак жилгә иркә тирбәләләр,
Минем әчен алар пешкәннәр.
Миләшләрем сезгә гашыйкмын мин,
Ел мизгеле нинди булсада.
Сезгә карап миндә матурланам,
Гомер язым яңы үтсәдә.
Миләшләрем, кызыл миләшләрем,
Кояш сезне сөеп кызарткан.
Сезнең сабырлыктан, матурлыктан.
Миңә тыныч, сезне яратам

Көзнең әле соңғы көне түгел ,
Яфрақларың әле яшелле,
Кызыл тәлгәшләрең, баллы тәлгәшләрең ,
Яшлегемнең яме шикелле .

Хисматуллина /аюпова/
рәмилә хаернас кызы

Башкортостанның Благовещен районы Иске Илек авылында туып үсте

Минем жан дустым ,балачак дустым. Шаулап торган йомшак сулы, кечерткән куаклары баскан яшел үләнле Илек елгасында су коенып, минем шигыръләремдә мактап туймаган Алачык елгасының шифалы суын эчеп, энже бөртекләре кебек ялтрап торган дулкыннарында колач жәеп йөздек .Бәхетле балачак үтеп китсәдә без араларны беркайчанда

өзмәдек, тормыш юлларыбыз аерылгачта югалтышмадык Язмыш кушуы буенча ул Әбжәлил районы егетенә кияүгә чыгып бәхетле тормышта яшәп ул һәм кыз үстереп ,аларга югары белем биреп зур тормыш юлына бастырганнар .шигыри күңелле дустымның язмаларын укыгачта мин таң калдым, алар барсыда бу дөньяны тирәнтен аңлаган, кешеләр тәбигатен үтәдә күрүе ,гади кешенең игътибарда итмәгән нәрсәләргә аның икенче карашлы булуы мине аның шигырләренә гашик иттедә куйды Туган якны ярату, аның кешеләрен, балачак хәтирәләре онтылмаслык булып дустым күңелендә калган .Кадерле дустым яз каләмең үткен булсын, бу синең тәүге адымнарың дип уйлыйсы килә тагында матур-матур шигырләреңне китаб битләрендә күрергә язсын .

Иң изге теләкләр белән жан дустың Фәния Харисова

Илегем

Илектә дә таңнар шулай,
алсуланып ата микән?
Кайнар кояш кич житкереп,
Моңсуланып бата микән?
Алачыкның суы хаман,
йомшак микән, тәмле микән?
Кисендеге кәчуәне
куе микән, ямле микән?
Сыңар колаклы урамым
яшел хәтфә чирәм микән?
еллар аша мин уземне
Илегемдә күрәм икән.

Йолдыз парлар

Куктә парлар парлаганда,
Кемнәр кемгә тәгаен?
Бер шаяны кушкан безне,
эксперимент, могайын.
Син ут булсаң . мин су булдым,
Бастым кызуларыңны,
Аңлашмый да киттек кайчак
булешеп донъяларны,
Авыр холкым сәбәпчеме,
Өскәэ үрлей алмадың,
Кара эштә утә гомерең,
түрәлеккә бармадың.
«этәч» белән «күсе» пары,
идеаллы пар тугел,
Дип яза йолдызнәмәләр,
тик гомерем зар тугел.

Жир жилэге

Жэйдэ генэ жир жилэге пешэ,
каен жилэк, тагы бөрлөгэн,
Кышның салкын буранына тузгэн,
чыдамнарга булэк – бер дигэн!
Тэбигатнең изге мөгжизасы:
Жирнең кукрэгеннэн көч алып,
Кыска жэйдэ ничэмэ төр жимеш,
Өлгөрэ алланып, балланып.
Күз явын алырлык матурлыгын,
тел йтарлык тэмен, хуш исен,
Зэхэр салкыннарда хэтерлэрбез,
Сакларбыз кунелдэ жэй төсен.

Кунак апа

Миңэ 5 яшь, бездэ кунак,
эби кайткан ерактан.
Илек кызы икэн ул да,
Илен сагынып кайткан.
Барысы эйбэт, тик мин генэ,
Бэйле булдым эбигэ,
Минсез бер кая да бармый,
Танымый бер кемне дэ.
Нишлисең бит, таньштырам,
Авылдашлары белэн,
Исемнэрен сайрап бирэм,
Кушаматлары белэн.
Беркөн Илек буасында,
Керлэр юды басмада,
Аякларын суга тыгып,
Утырып ала тактада.

Миңә эссе, салдым хәбәр
Тешсезләр тормый түзеп:
«Бигрәк озак мыштырдадың,
Буада тоташ кубек,
Кайтыйк инде, житәр сиңә,
Сабынны кү п бетердең»,
Әле дә сөйләп көлөбез,
Телең ачы, үтердең!

Хатын-кызның күңел кылкайлары
Иллеләргә житсә – нечкәрә.
Әле генә жырлый ул моңланып,
әле генә жылап жибәрә.
Куз яшләре аша елмая да,
Уйга кала, барлап гомерен.
Тормыш сынауларын куя гына,
Бер кем белми ниләр күререн.
Балалары исән-сау булсыннар,
Бер Ходайым! бир бәхетләрен,
Саулыкларын, эшен-шөгьлен дә,
Гомерлек саф мэхәббәтләрен.
Күңел тынычлығы табып алып
Әйләнә ул көчле, сабырга,
Хатын-кыз тирәли әйләнә Жир
Тотырлык көч кирәк табырга!

Юкә

Барлык агач куаклардан соңлап
Чәчкә ата юкә июльдә
Сүз кодрәте житмидердә әле
Хуш исләрен сөйләп бирергә
Шомырт сирин исе язда кала

Сагнып кына кала сөйлөргө
Яшел күлмэк кигән чибәркәйдәй
Юкә балкый аңкый жәйләрдә
Сандугачлар арып тынган мәлдә
Юкә чәчкәсеннән бал тама
Яшкелт нәфис сары чәчкәләрне
Өзсәң әгәр берүк бел чама
Сультыш саен тула күкрәгеңә
Туган якның юкә –хушбуе
Уфа юкәләрен тыңлый-тыңлай
Баллап чәйләр эчик кыш буе

Яшен

Кульяулыктай булып яралдыда
Күк йөзенә больг таралды
Гөрселдәде күкрәү тавышы
Ялтырады яшен-ут ташы
Больглардан яңгыр коелды
Барлык дөня суга коенды
Утлы камчы янә ялтырый
Аяу көтеп урман калтырый
Бәлә-казаларсыз яу яңгыр
Яшен утларында көйдермә
Бәрәкәтең белән яу яңгыр
Боз- борчакларыңны тидермә
Утте яңгыр яшен тыелды
Бар тереклек иялас сөенде
Нәни инеш булды зур дәрәя
Кыеп карагысыз саф дөня

Ижад

Белгмәгәнмен: кунелем чишмәсендә
Мөлдөрәмә булган моң, сагыш
Кайдан сиздең аны, син дускайым
Мин бит көтмим һич тә зур табыш.
Каләм тибрәт дисең, сузләр сайлап
Канатлы суз мине тыңлармы?
Сиңа буйсынгандай буйсынырмы
Сиңа жырлагандай жырлармы?
Энже бөртөкләре булып сузләр
Шигри калыпларга сыйганчы
Жанны тамырыннан суырып алып
Сафлап, пакълап кире куйганчы.
Нинди зур көч кирәк , сәләт кирәк
Илһам чишмәләре атырлык!
Дустым, жаным! яз син яңы жырлар
Ижад иту- үзе батырлык.

Әти

(Минем тарихымны беләсез бит)
Мин тугачтан әтием куангансың
Кулларыңа алып йөрөткәнсең
Бишегемә салып тирбәткәнсең
Уйнап «үчти-учти» иткәнсең.
Исемне дә үзең кушкансың син
Малайдан да артык күргәнсең
Ун малайга да мин алмаштырмыйм
Кызымны дип күкрәк төйгәнсең.
Таркалган гаилә - бардыр сәбәп
Сәбәпсез өзелми яфрак та
Язмыш безне гомергә аерган

Ташламаса да бик еракка.
яшәдек тә инде бер авылда
Тик нишләптер мине күрмәдең
Ни хәл кызым диеп эндәшмәдең
Ирис кәнфит алып бирмәдең.
Бала күнеле юктан майдай эри
Кәмсенүгә исә ул ката
эти яратуын тоймадым мин
Мәңге төзәлмәслек бу хата.

Күбәләк

Күбәләккәй гөлгә кунган
Төсен охшатты микән
Канатларын жилпи-жилпи
Хисен бушатты микән
Тагын очты гөле калды
Зур ачып таж керфеген
Чык тамчысы жемелдиме
Әллә яшь бөртегеме.
Көтә гөлләр өметләнеп
Күбәләк түгәрәген
Назлы жанга кайчак насып
Жиңеле- жилбәзәге
Күбәләкләр чәчәк сайлый
Тәменме---төсләренме
Әллә нурлы карашынмы
Әллә хуш исләренме

Отпечатано:
«Бугурусланская типография» – Бугурусланский филиал
ГУП «РИА «Оренбуржье»

Объем 1,75 п.л. Гарнитура Times
Заказ № 2555 Т. 120

